Církev československá husitská Kladno

NAHORU

5

2017

***Ježíš jí řekl: "Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít. A každý, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky. Věříš tomu?"* J 11, 25–26**

Věříš tomu? Věříme tomu?

Milí bratři a sestry, pozdravujeme vás v čase dušiček, kdy vzpomínáme na ty, kteří nás předešli – jak věříme a vyznáváme – do věčného života, předešli do Boží náruče. My, kteří ještě zůstáváme zde na této zemi, kteří patříme k „církvi bojující“, prožíváme dál své každodenní radosti a starosti, svůj životní běh.

V dnešním vydání máme opět od všeho něco, loučení i radost ze setrvání. Při loučení s naším zesnulým bratrem Antonínem jsme zároveň s dětmi oslavovali jejich narozeniny. Jak spojit smrt a narozeniny? Pán Ježíš mi k tomu v modlitbě připomněl: *Já jsem Pánem života a smrti, mám klíče nebes, já jsem ty dveře, které vedou do věčnosti, i narození je mým dílem, duši dávám, duši si beru. Kdo mi patří, je v Knize života, kdo mi patří, ten se nemusí bát, je můj a já si ho povedu až do konce jeho cesty na zemi, která vede do nebe. Děti se nemusí bát, jsou mi nejmilejší, mám je rád. Já mám klíče od hrobu, dal jsem je Petrovi, ale já rozhoduji, mně patří soud. Ale kdo mi patří, na soud už nepřijde, jen jeho dílo bude zhodnoceno.* A tak jsme se s dětmi radovali a věřím, že i vy, kteří patříte Pánu, se radujete s námi a s láskou vzpomínáte na ty, se kterými jsme šli kus cesty životem.

Jarmila Chytilová

Pane Bože, potěšiteli můj,
odevzdávám Ti svoji
Tobě věrnou duši,
přijmi ji, prosím, do Své
láskyplné náruče na věčnost.
Buď vůle Tvá.

Antonín HAMOUZ

Smířen s Pánem, drahými rodinami a klidným, lidsky a duchovně prožitým životem, odešel na věčnost po těžké nemoci dne 10. října 2017 ve věku 94 let.

(ze smutečního oznámení)

Bohoslužba před pohřbem bratra Antonína Hamouze

Texty: *Iz 45, 1–6; 1 Te 1, 1–10; Mt 21, 14–22*

Bratři a sestry, máme před očima rakev. To proto, že bratr Antonín Hamouz si přál být alespoň takto ještě jednou s námi na bohoslužbách. Vždyť zde sedával každou neděli, modlíval se zde v úctě před Bohem, hrával zde na housle a řídil jednání výročního shromáždění jako předseda rady starších.

Velmi si přál, aby církev husitská v Kladně neupadala, ale žila a směřovala do budoucnosti. Můžeme dnes říci, že se mu toto přání plní. V tomto sboru žije pěkná skupinka dětí, které křesťansky dobře vedou sestry tohoto vyspělého společenství. Četli jsme v evangeliu, jak děti oslavovaly Pána Ježíše. I v tomto sboru se tak děje. A duchovní vyspělost a znalost Božího slova osvědčila sestra Eva Bodláková, když bratr Antonín umíral. Byly u něho jeho dvě dcery, jeho družka Věna a sestra Eva Bodláková. V těch chvílích jsem byl na jednání diecézního poradního výboru v Praze. Telefonicky jsem byl požádán, abych přijel umírajícího bratra svátostně zaopatřit. Omluvil jsem se z jednání a rychle se vydal na cestu. Ale bratr Antonín zemřel dříve, než jsem za ním přijel. Poslední pomazání mu stačila poskytnout členka rady starších sestra Eva Bodláková podle návodu Bible. Může být přesvědčivějšího důkazu o formování této církve Božím slovem a směřování k tak řečenému obecnému kněžství v kladenském sboru naší církve?

Na tento sbor podobenství o neplodném fíkovníku nepasuje. Ale chvála z 1. listu Tesalonickým (Soluňským) se na něj vztahuje. Amen.

Stanislav Jurek

Promluva na pohřbu bratra Antonína Hamouze

"Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věříte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já. A cestu, kam jdu, znáte." Řekne mu Tomáš: "Pane, nevíme, kam jdeš. Jak bychom mohli znát cestu?" Ježíš mu odpověděl: "Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne. (J 14, 1–6)

Vážení pozůstalí, vážení přítomní, bratři a sestry! Loučíme se s bratrem Antonínem Hamouzem

v Božím domě, jak si přál. Věděl, že bohoslužba a vůbec křesťanská církev je přestupní stanicí do života věčného v nebeském království. Chtěl zde být ještě jednou s námi. Chtěl být námi doprovázen na cestě do věčnosti. Ano, do věčnosti. Křesťanská víra nehlásá reinkarnaci. Pozemský život jednou nám daný je také jedinou, neopakovatelnou příležitostí. Abychom měli před očima pravé lidství, poslal nám Bůh svého jednorozeného Syna. On ztělesnil Boží lásku k hříšným lidem až k sebeobětování. Bratr Antonín Hamouz věděl, že přijmout Ježíše Krista za Pána je jedině správné rozhodnutí. Tento Pán je milosrdný. Je naším Spasitelem. Kdo ve víře vděčně přijme spásnou (výkupnou) oběť ukřižovaného Ježíše Krista (Božího Syna), získá podíl na Jeho vzkříšení a životě věčném. Proto nad rakví bratra Hamouze nemáme pocit zmaru a beznaděje, ale vyprovázíme jej děkovnými modlitbami.

Bratr Antonín se narodil v Srbech. Jeho otec byl legionářem a vlastencem, který vstoupil do Církve československé hned po jejím vzniku. V tomto duchu od dětství vyrůstal i bratr Antonín. Vystudoval strojní průmyslovku a zároveň se učil hrát na violoncello.

Do Srb se přistěhovala rodina, která měla půvabnou dceru Jiřinu, do níž se Antonín hluboce zamiloval, a v roce 1947 měli v kostele sv. Mikuláše na pražském Staroměstském náměstí svatbu. Tu si připomněl s manželkou na stejném místě po padesáti letech a se stejným farářem – bratrem Špakem. Antonín a Jiřina měli dvě dcery a čtyři vnoučata. Bratr Antonín byl láskyplným manželem, otcem a dědečkem. Dokud rodina bydlela v Srbech s rodiči Antonína, docházeli na bohoslužby do Nového Strašecí.

V roce 1970 se přestěhovali do Kladna, kde se bratr Antonín stal horlivým činovníkem v církvi. Jeden bývalý člen kladenského sboru, který žil v Německu, tak důvěřoval bratru Hamouzovi, že skrze něho zprostředkoval kladenské náboženské obci velkorysý finanční dar. To nám umožnilo získat a adaptovat domek v blízkosti Husova sboru jako obydlí pro rodinu faráře, který mě v Kladně vystřídal.

Bratr Hamouz jako technik pracoval v ocelárnách Poldi Kladno. S manželkou sdílel zálibu v hudbě. Oba zpívali v pěveckých sborech – Hornický sbor Stochov a Smetana-Slovanka Kladno. Antonín se stal dlouholetým členem Kladenského symfonického orchestru jako violoncellista. Hrál také na housle při rodinných oslavách a křtinách. Rodiny z obou stran byly vstřícné a pospolité. Antonínovy housle často zněly při bohoslužbách v tomto chrámu.

Foto z návštěvy u příležitosti 90. narozenin

Velkou péči manželé Hamouzovi věnovali nemocné mamince Jiřiny do jejích 87 let života.

Rodina, práce, církev, kultura i sport. Bratru Hamouzovi nechyběla žádná složka osobnosti. Dnešní lidé většinou takovou integritu postrádají. Nejčastěji schází dimenze duchovní.

Člověk tak všestranný a všestranně činný, jako byl bratr Antonín, nutně potřebuje také odpočinek a pohodu. Tu nacházel v rodišti manželky Jiřiny – v Rožmitále pod Třemšínem. Tam mne s manželkou také pozval a poskytl nocleh v rodinném domku. Nádherné přírodní prostředí působilo na nás blahodárně.

Bratr Antonín po ovdovění spojil svůj život s ovdovělou Věnou. Ta se jistě zasloužila o to, že Antonín byl do třiadevadesáti let duševně i tělesně čilý a činný. Ženy pokládal za nejzdařilejší Boží stvoření. Proto mu asi Pán Bůh nadělil z devíti pravnoučat osm pravnuček. Jestli tato poznámka vyvolala úsměv na rtech, nemusíte jej skrývat. Není důvod jenom ke smutku. To nejlepší je před námi.

Stanislav Jurek

Sborové soustředění – úvodní zamyšlení

Milí bratři, milé sestry,
ještě náš předchozí farář, bratr Stanislav, zavedl na setkání rady starších tzv. duchovní úvod, tedy krátké zamyšlení nad biblickým textem na počátku setkání. V této službě ostatním dosud pokračujeme a střídáme se. Na poslední radě před soustředěním sboru jsem si připravila zamyšlení nad **modlitbou karmelitánského duchovního Vojtěcha Kodeta – prosbou o odpuštění a obrácení.** Po domluvě s ostatními staršími tato modlitba zazněla – doplněná

některými biblickými texty a s komentářem – i v úvodu našeho podzimního sborového soustředění.

Tematicky se modlitba týká Božího i našeho milosrdenství a odpouštění – nám bylo odpuštěno, odpouštěním druhým pouze splácíme dluh. Na internetu jsem našla takovéto vysvětlení pojmu milosrdenství: „účinný soucit s člověkem v nouzi, s někým potřebným či bezmocným, s člověkem zadluženým, nemajícím nárok na příznivé zacházení“. Tento postoj k druhému nebývá přirozenému člověku vlastní, a tak o něj prosme. Vzor máme v Písmu i v srdci.

K tomu několik textů. V průběhu psaní mě napadaly mnohé další, vás napadnou určitě taky…

Ale Bůh, bohatý v milosrdenství, z velké lásky, jíž si nás zamiloval, probudil nás k životu spolu s Kristem, když jsme byli mrtvi pro své hříchy. Milostí jste spaseni! Spolu s ním nás vzkřísil a spolu s ním uvedl na nebeský trůn v Kristu Ježíši, aby se nadcházejícím věkům prokázalo, jak nesmírné bohatství milosti je v jeho dobrotě k nám v Kristu Ježíši. Milostí tedy jste spaseni skrze víru. Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit. Jsme přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvořeni k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil. (Ef 2, 4–10)

Blaze milosrdným, neboť oni dojdou milosrdenství. (Mt 5, 7)

Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! Odevzdáváte desátky z máty, kopru a kmínu, a nedbáte na to, co je v Zákoně důležitější: právo, milosrdenství a věrnost. Toto bylo třeba činit a to ostatní nezanedbávat. (Mt 23, 23)

Prosba o odpuštění a obrácení

Text modlitby a s ní korespondující biblické verše:

Můj Pane,
ze srdce lituji všech svých hříchů,
obmyj mé srdce svou svatou krví.
Pro tvé milosrdenství prosím,
abys mi dal milost nového obrácení.

> *Jestliže doznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti.* (1 J 1, 9)
>
> *Proto čiňte pokání a obraťte se, aby byly smazány vaše hříchy*. (Sk 3, 19)
>
> *Víte přece, že jste z prázdnoty svého způsobu života, jak jste jej přejali od otců, nebyli vykoupeni pomíjitelnými věcmi, stříbrem nebo zlatem, nýbrž převzácnou krví Kristovou.* (1 P 1, 18–19a)
>
> *Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Jděte a učte se, co to je: "Milosrdenství chci, a ne oběť". Nepřišel jsem pozvat spravedlivé, ale hříšníky.* (Mt 9, 12b–13)

Můj Pane,
v síle tvého kříže chci odpustit každému,
kdo mě kdy zranil.
Ty ses ještě před smrtí modlil:
„Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí.“
Milosrdný Pane, nauč mě milosrdenství
i tehdy, kdy mi připadá nad mé síly.

> *Zemřel sice na kříži v slabosti, ale z Boží moci je živ. I my jsme s ním slabí, ale pro vás budeme společně s ním žít z moci Boží.* (2 K 13, 4)
>
> *Slovo o kříži je bláznovstvím těm, kdo jsou na cestě k záhubě; nám, kteří jdeme ke spáse, je mocí Boží.* (1 K 1, 18)

Zříkám se pokušení zatvrdit se,
nechci v sobě živit hněv, hořkost ani sebelítost.
Zříkám se každé touhy po pomstě a odplatě,
chci požehnat všem, kteří mi jakkoli ublížili.
Prosím ale také za odpuštění všeho,
čím jsem kdy druhé zranil já,
a to i nevědomky.

> *Je řečeno: ‚Jestliže dnes uslyšíte jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce ve vzdoru!‘* (Žd 3, 15)
>
> *‚Hněváte-li se, nehřešte.‘ Nenechte nad svým hněvem zapadnout slunce.* (Ef 4, 26)
>
> *Má je pomsta i odplata, přijde včas a jejich noha zakolísá, den jejich běd se blíží, řítí se na ně, co je jim uchystáno.“* (Dt 32, 35)
>
> *Žehnejte těm, kteří vás proklínají, modlete se za ty, kteří vám ubližují.* (L 6, 28)

Můj Pane,
odejmi ode mě srdce kamenné
a dej mi srdce z masa,
naplň je svou pokorou a mírností,
obměkči je svým milosrdenstvím.
Vroucně tě prosím o Ducha svatého,
abych dokázal milovat tebe i bližní,
bojovat dobrý boj a volit skutečné dobro.
Dej, abych se nespoléhal jen na své síly
a nikdy neztrácel naději, která neklame,
neboť je zakotvena ve tvé moci a lásce.
Amen.

> *Pokropím vás čistou vodou a budete očištěni; očistím vás ode všech vašich nečistot a ode všech vašich hnusných model.*
> *A dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha. Odstraním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa.*
> *Vložím vám do nitra svého ducha; učiním, že se budete řídit mými nařízeními, zachovávat moje řády a jednat podle nich.* (Ez 36, 25–27)

Zpracovala Pavla Vlková

Ze života sboru

Při nedělní bohoslužbě 3. září 2017 přijali **požehnání do nového školního roku** žáci, studenti, učitelé a všichni, kdo pracují s dětmi a mládeží.

Ve středu 6. září 2017 jsme si připomněli **promítáním fotografií a videí** letošní akce včetně sborové dovolené.

V pondělí 11. září 2017 byl po prázdninové přestávce zahájen v **Domově pro seniory** další cyklus Setkání nad Biblí. Začali jsme bohoslužbou s Večeří Páně.

V neděli 17. září sloužil bohoslužbu bratr farář Phanuel Osweto se sestrou Pavlou Vlkovou, hudební doprovod vedla sestra Martina Škutová s Mariankou v náruči. **Požehnání k narozeninám** dostali bratři Zdeněk Kolářský, David Gallat a Kryštof Chytil a sestry Zdeňka Chaloupková a Jarmila Chytilová.

Sestra Jarmila děkovala za svých 75 let života a zvláštní požehnání dostala ještě sestra Růžena Adamová ke svým červencovým 91. narozeninám. Po bohoslužbě jsme ještě poseděli na „prodloužené“.

V sobotu 23. září se kluci pod vedením Petra Chytila vydali na kolech na **výlet na Okoř a Budeč**. Zvládli skoro 50 km, doprovázel je Karel Bodlák, který také fotil. Děkujeme Petrovi, že nám o výletu podal podrobnější zprávu ☺.

V neděli 24. září bratr farář Osweto odjel na měsíční léčení do Františkových Lázní. Při **bohoslužbě** vedla liturgii sestra Renata Chytilová, kázáním

a požehnáním posloužil bratr kazatel Zdeněk Martasek, CASD.

V pondělí 25. září jsme se sešly na **ženské skupince** u naší 91leté sestry Růženky, abychom se sdílely, modlily a občerstvily nejen chlebem, ale i Božím slovem.

Také letos jsme se v našem kladenském Husově sboru CČSH první říjnovou neděli – která letos vyšla přímo na 1. října – připojili k **modlitbám za pokoj Jeruzaléma, za Izrael.** Nejprve na ranní modlitební skupince, kde nás bylo pět, a potom při modlitební chvíli v rámci bohoslužby, kterou sloužil bratr farář Stanislav Jurek. Na harmonium doprovázela Markéta Vlková.

Ve středu 4. října jsme po sdílení a modlitbách přešli do kladenské vědecké knihovny na velmi zajímavou přednášku **Cesty prvních moravských misionářů**. Bratr Michal Krchňák, překladatel Českého studijního překladu Bible, vyprávěl poutavě o vzniku Jednoty

bratrské v Ochranově a její misii. Nabídl zároveň, že pošle podklady pro přednášku e-mailem, čehož jsem využila. Kdo by měl zájem, jsou mu k dispozici.

K **podzimnímu sborovému soustředění** jsme se sešli v sobotu 7. října v Komenského síni. Biblický úvod připravila sestra Pavla Vlková a dala ho k dispozici i pro naše vydání Nahoru. Děkujeme! Pak jsme se sdíleli a modlili, občerstvili i na těle a vyrazili do přírody do Vrapic. Na výlet se k nám přidala i mladší generace a ze slánského sboru sestra Václava Nová. Došli jsme krásným podzimním lesem ke kostelíku

věnovanému památce Jana Křtitele, prohlédli si kostelík i kapličku a ještě se zastavili u památníku, který byl věnován obětem tragického shození bomb do lesa koncem II. světové války.

V neděli 8. října sloužil za bratra Phanuela **bohoslužbu slova** bratr Miloš Feller.

V sobotu 14. října přednášela **o synech Jákoba** sestra Eva Vymětalová Hrabáková, členka katedry biblistiky a judaistiky HTF UK, ale také členka našeho sboru.

Bohoslužbu s Večeří Páně v neděli 15. října sloužil bratr farář Petr Vopálka, který přijel s celou svou početnou rodinou.

V neděli 15. října navečer přednášela sestra Krista Gerloffová o tom, jak je možné milovat Boží slovo. Přednáška měla název ***Jak jsem si tvůj Zákon zamiloval*** *(Žalm 119, 97a) – část Bible, kterou máme jako křesťané se židy společnou*. Na základě hebrejštiny nám přiblížila, že Tóra není jen zákon, ale i ukazatel, směrovka, cesta, způsob života, který je možné si zamilovat.

Ve čtvrtek 19. října si užily svou **skupinku dívky** pod vedením Dany Klozbergové.

V sobotu 21. listopadu byl další **výlet určený klukům** a jejich kamarádům. Tentokrát jeli autobusem do Libečova, odtud pěšky cca 10 km přes Údolí oddechu na chatu Bodlákových. Tam oheň, opékání, hřiště a fotbal. S dětmi šla Eva Bodláková a Samuel Gallat. Petr Chytil se nemohl zúčastnit, ale připravil pro kluky úkoly, které si ovšem museli sami najít.

Bohoslužbu v neděli 22. října sloužil bratr farář Stanislav Jurek. Když se děti po kázání vrátily ze své skupinky, zazpívaly jako vyznání víry variaci na 23. žalm *Ovečka je mírné zvíře*, kterou pro ně před časem složila sestra Markéta Vlková.

Po skončení bohoslužby následovalo **rozloučení s bratrem Antonínem.** Zahájil ho pěvecký sbor

Smetana zpěvem písně *Ach synku, synku*. Sestra Eva Gallatová za doprovodu Markéty Vlkové zazpívala Dvořákovu Biblickou píseň č. 4 *Hospodin je můj pastýř*. Po promluvě jsme se spojili vyznáním víry a modlitbou *Otče náš*. Po požehnání za společného zpěvu písně *Blíž tobě, Bože můj* doprovodil bratr farář rakev s bratrem Antonínem k pohřebnímu autu. Přejeme bratru Antonínovi pokojné spočinutí v Boží náruči. Bohoslužbě a rozloučení jsou věnovány samostatné články.

Děti si na své skupince připomněly, jak je důležité patřit Pánu Ježíši, připravily se na své vystoupení

v kostele a oslavily říjnové narozeniny Esterky a Valentýnky Chytilových.

Ve středu 25. října jsme se zájmem poslouchali Inku Jurkovou a Antonína Jelínka, kteří vyprávěli o svých zkušenostech a **zážitcích z Gruzie**, kde několik měsíců pomáhali v neziskové organizaci. Na besedu je doprovázela fenka Neptuna, abchazský nalezenec, kterou si odtamtud přivezli.

Na čtvrtek 26. října, první den podzimních školních prázdnin, připravila sestra Eva Bodláková ještě jeden **výlet, který byl určen děvčatům i klukům** a jejich kamarádům/kamarádkám. Zváni byli i dospělí. Jelo se vlakem do Řevničova, odtud pěšky přes vrchol Louštína do Lužné. Na Louštíně byla svačinka i opékání, z Lužné se výletníci vraceli do Kladna opět vlakem. Pěší trasa byla dlouhá 9 km. Díky Karlu Bodlákovi máme opět fotodokumentaci.

Jarmila Chytilová

Milí bratři, milé sestry,

v září jsme slavili kromě jiných narozenin i půlkulatiny naší šéfredaktorky Jarmily Chytilové. Dovolte mi, abych jí za celý sbor, redakční radu i za sebe ještě jednou moc poděkovala za horlivost a spoustu dobré práce pro Boží království. Připojuji narozeninový limerik (každý ví, že limerik nemusí být žádné vrcholné básnické dílo, hlavní je, že potěší).

Jarmile k narozeninám
Kdo má obzvlášť velkou kliku,
má přítele v zápisníku,
v „přátelích“ i v mobilu.
Já mám sestru Jarmilu.
Dík, můj milý souputníku!

S úctou, respektem a láskou

Pavla Vlková

Stáří pro Krista

Kdy začíná stáří? Vlastně ani nevím, kdy jsem začala stárnout, popravdě řečeno si ani jako stará nepřipadám. Jen léta přibývají a s nimi i zkušenosti. Letos mi bylo 75 let, to už je tři čtvrtě století. A ubývá sil, nezvládnu již to, co dříve, ale zdraví slouží. Ještě toho hodně zmůžu, ale musím vybírat. Ale jak poznat, co je právě momentálně důležité, čemu mám dát přednost? Ještě že mám na koho se obrátit, koho se zeptat. A tak se v modlitbě ptám. Buď se odpověď dozvím, nebo je ticho, pak vím, že nezáleží na pořadí. *Jsme přece jeho dílo, v Kristu Ježíši stvořeni k tomu, abychom konali dobré skutky, které nám Bůh připravil.* (Ef 2, 10)

Vyrůstala jsem ve věřící rodině, otec byl farářem Církve československé husitské. Děti farářů to mívají z jedné strany těžké, vnímají rozdíl mezi slovy a jednáním rodičů velmi kriticky, vidí jejich lidská selhání hned z první ruky. Ale z druhé strany mohou hodně načerpat z Božího slova, být posvěceni přítomností v Božím domě, být si jisti Boží láskou, i když neuvědoměle. Hledala jsem svou cestu dlouho, do Boží náruče mě Pán přivedl po různých peripetiích zpět až v mých téměř 50 letech. Teprve pak jsem mohla zúročit vše, co jsem se v mládí naučila, teprve pak jsem začala znovu nasávat Boží slovo ve vší jeho síle a kráse, chápat úžasnou Boží logiku a myšlenky o pokoji. *Neboť to, co s vámi zamýšlím, znám jen já sám, je výrok Hospodinův, jsou to myšlenky o pokoji, nikoli o zlu: chci vám dát naději do budoucnosti.* (Jr 29, 11) Bůh je trpělivý, ví, kdy je ten správný čas, kdy je člověk připraven.

První zavolání do služby starší generaci přišlo na společné sborové dovolené, když mi bylo 54 let. Probírali jsme Jakubovu výzvu: *Pravá a čistá zbožnost před Bohem a Otcem znamená pamatovat na vdovy a sirotky v jejich soužení a chránit se před poskvrnou světa.* (Jk 1, 27) Tehdy bratr Hamouz s manželkou navštěvovali jednu osmdesátiletou vdovu, která mě necelý rok učila na základní škole. Když mi říkali, abych za ní také šla, necítila jsem se na to. Věnovala jsem se ve sboru službě dětem a mládeži a před staršími lidmi, zejména starými ženami, jsem měla ostych, nerozuměla jsem jim, měla jsem s nimi i špatné zkušenosti ze svého zaměstnání. Ale Pán mi ukázal cestu. Na setkání vedoucích mládeže v Německu jsme na závěr každý dostali duhovou kuličku, měli jsme si vzpomenout na své dětství a napsat, co bychom chtěli. Kartičku mám ještě při ruce, je na ní napsáno: *Chci milovat děti, jako je miloval Pán Ježíš, chci jim Ho přiblížit, chci i v dospělých nalézt dítě, aby ho tam sami našli.*

A tak jsem se odvážila jít na svou první návštěvu. Bylo to moc milé, byly jsme povzbuzeny obě. Postupně jsem pak navštěvovala i další sestry, které již nemohly přicházet do sboru, a pro ty, které mohly chodit, jsem připravovala jejich setkání na skupince.

Krátce po mých 60. narozeninách, když už jsem byla ve starobním důchodu, jsem dostala nabídku sloužit v naší církvi jako pastorační asistentka pro osamělé. Ráda jsem ji přijala a v této službě jsem vytrvala 14 let, až do doby, kdy už jsem byla povolána více do praktické služby babičky. Ale ze služby Kristu se do důchodu neodchází, jak je psáno: *Ti, kdo v domě Hospodinově jsou zasazeni, kdo rostou v nádvořích našeho Boha, ještě v šedinách ponesou plody, zůstanou statní a svěží, aby hlásali, že Hospodin je přímý, skála má, a podlosti v něm není!* (Ž 92, 14–16)

A tak stále pomáhám při péči o děti na jejich skupince při nedělní bohoslužbě, kde se střídáme ve vedení, připravuji program pro pondělní schůzky starších sester. Podle potřeby pomáhám při pobožnostech v Domově pro seniory, kde také navštěvujeme klienty na pokojích. Ve sboru máme různé aktivity. Kromě pravidelných bohoslužeb s péčí o děti se scházíme k biblickému studiu, ke sdílení a modlitbám, na skupinkách. Připravujeme společná soustředění, jezdíme na společné sborové dovolené, pořádáme přednášky a besedy, koncerty. O všech pravidelných setkáních i ostatních akcích informujeme na webových stránkách http://ccshkladno.unas.cz/ , které mám na starosti včetně fotografické dokumentace. Mojí úlohou zůstává i redakce sborového zpravodaje Nahoru, který vychází v papírové i v elektronické verzi.

Myslím, že je toho dost, čím starší generace může pomáhat. A když už třeba člověk fyzicky nemůže, když je odkázaný na lůžko a je v péči ošetřovatelů, může se modlit. A modliteb je zapotřebí. Nejen modliteb za vlastní rodinu, ale i za ty, kdo jsou u moci*: Na prvním místě žádám, aby se konaly prosby, modlitby, přímluvy, díkůvzdání za všechny lidi, za vládce a za všechny, kteří mají v rukou moc, abychom mohli žít tichým a klidným životem v opravdové zbožnosti a vážnosti. To je dobré a vítané u našeho Spasitele Boha, který chce, aby všichni lidé došli spásy a poznali pravdu.* (1 Tim 2, 1–4) Je třeba modlit se za svět, za Izrael, neboť co se děje tam, ovlivní celý svět. Věřím, že nás tady Pán nechává i proto, abychom svítili, abychom dávali naději. Abychom byli matkami a otci, abychom povzbuzovali mladší generaci. Aby u nás mohla najít porozumění, pochopení a otevřenou náruč, z níž proudí Kristova láska.

Na jednom kurzu křesťanské psychiatrie a pastorace jsme dostali úkol odpovědět na otázku, kterou dává Pán Ježíš: *Co chceš, abych pro tebe udělal?* Chtěla jsem rozumět, pochopit, když jdu k někomu na pastoraci. Jako odpověď jsem dostala: *Nemusíš rozumět, musíš milovat*. A to je vlastně to nejdůležitější, co člověk může druhému dát, co mu může zprostředkovat – Boží lásku. A lásku můžeme dávat, ať jsme mladí, nebo staří. Věřím, že nás tady Pán nechává i proto, abychom se to naučili a pomohli i druhým naplnit se Boží láskou, aby z nás mohla přetékat do světa.

Jarmila Chytilová

Psáno pro internetový časopis e-Tabita 2/2017, upraveno pro Nahoru

Svědectví

I když jsem vyrůstala ve věřící rodině, o Bohu jsem slýchávala od malička a chodili jsme do Církve bratrské, jako malá jsem v Boha nevěřila. Společně s rodiči jsme před pěti lety jeli na rodinný tábor v Černé Hoře u Blanska. Velmi se mi tam líbilo. Hráli jsme tam hodně her. Například jsme na dřevěné cihly napsali jako rodina své modlitby a přání. Potom jsme z těch všech cihel postavili oltář. A věřili jsme, že Pán Bůh naše modlitby vyslyšel. Při této příležitosti jsem poprvé uvěřila v Pána Boha.

Tento rok v létě (2017) jsem se vrátila opět do Černé Hory, tentokrát na dětský tábor Word of Life. Když jsme byli vyzváni, abychom řekli svědectví, tak jsem se přihlásila a před ostatními jsem řekla, jak jsem v Pána Boha uvěřila. Potom jsem od vedoucích dostala papírek s nápisem „Vítej v Boží rodině“.

Jsem ráda, že jsem našla hodně kamarádů mezi dětmi v husitském kladenském sboru. Tento sbor se mi stal novou křesťanskou rodinou.

Stela Gallatová, 10 let

Klukovská cyklovýprava

Na jarní úspěšnou výpravu chlapců volně navázala čtvrtou zářijovou sobotu výprava cyklistická. Z Kladna vyrazila skupina 9 mladých mužů ve věku 9 až 14 let, doprovázená dalšími trochu staršími mladíky, Karlem Bodlákem a mnou, a to směrem na Okoř. Cesta na hrad byla opravdu jako žádná ze sta, navíc počasí nám přálo, ačkoliv předchozí dny byly deštivé. Další směr výpravy určovaly indicie, které museli hoši hledat. Hledání skrýší s nápovědami je postupně zavedlo až pod staroslovanskou Budeč. Po náročném výšlapu na bývalé hradiště si unavené nohy odpočinuly u ohně a žaludky se naplnily opečenými špekáčky a jinými dovezenými pochutinami. Další cesta následovala zpět do Kladna přes zoopark Zájezd a Buštěhrad. V souhrnu lze říci, že výprava byla úspěšná, všichni dorazili do cíle, byť někdo z posledních sil, neboť jsme ujeli minimálně 40 km, ale všichni zdraví, navíc zocelení pohybem v přírodě. Dle slov chlapců se jim cyklovýprava líbila stejně jako mně. I k sobě se chovali hezky; budování vzájemných vztahů je ostatně důležitým, ne-li nejdůležitějším cílem těchto akcí.

Petr Chytil

Rozloučení s bratrem Antonínem Hamouzem

V neděli 22. října 2017 jsme se rozloučili po bohoslužbě s naším věrným bratrem Antonínem Hamouzem.

Bratr Antonín byl dlouhá léta nejen členem CČSH v Kladně, ale také předsedou rady starších. V posledních letech do sboru již často nedocházel, bydlel v Srbech a bylo to pro něj obtížné. Proto je dnes mezi námi i nemálo těch, kteří neměli příležitost jej dobře poznat.

Já jsem jej poznala jako člověka, který měl ve středu svého života svou rodinu, církev a hudbu. Když jsem přišla v devadesátých letech do sboru, byl ještě předsedou rady starších. Protože někdy v té době odešel do důchodu a trávil s manželkou větší část roku v Rožmitále pod Třemšínem, přestal pak v radě pracovat. V zimním období však s manželkou pravidelně bohoslužby navštěvoval a často během nich hrál na housličky, což byla jeho velká radost a láska.

Po odchodu milované ženy Jiřinky jsme ho už tak často nevídali. Odstěhoval se zpátky do Srb a spojení odtud neměl. Přesto jsme byli stále v kontaktu, občas jej dcery přivezly na bohoslužbu, neustále sledoval život ve sboru i v celé církvi.

Zhruba před rokem se jeho zdravotní stav natolik zhoršil, že musel být hospitalizován. V nemocnici, a pak také v GARCu, jsme jej poměrně často navštěvovali. Bratr Antonín měl vždycky radost, ať už ho navštívil br. farář Phanuel Osweto, Pavla Vlková, Vilma Pokorná, Stáňa Seifertová, nebo Jarmila Chytilová. Vždycky se zajímal o to, co je nového, jak se komu daří, a ptal se na všechny, které znal. Jeho zájem o druhé převládal, o svých potížích mnoho nemluvil, spíše naopak. Snad nikdy nezapomněl říci, že ho nic nebolí. Jeho pokora a trpělivost s pomalu slábnoucím tělem byla obdivuhodná.

Já sama jsem bratra Antonína navštěvovala svého času každý pátek a bylo to pro mne vždy velké potěšení. Vždy jsem věděla, že mne rád vidí, a vždy jsem odcházela s radostí v srdci ze setkání s ním i s jeho milujícími dcerami a paní Věnou, která se o něj starala v posledních letech.

Jsem Pánu moc vděčná, že jsem s ním, jeho dcerami a Věnou mohla trávit bohulibé chvíle, kdy ho sice opouštěly tělesné síly, ale jeho duch byl stále naplněn vděčností a láskou k Bohu a jeho nejbližším.

Eva Bodláková

Poděkování

Děkuji Pánu, že poslední rozloučení s tatínkem Antonínem Hamouzem bylo, tak jak si to přál, s jeho bratry a sestrami v církvi. Velký dík bratrům a sestrám ze sboru Církve československé husitské v Kladně a bratru faráři Jurkovi ze Slaného, že nám s velkou péčí a láskou pomohli připravit tak důstojné a krásné rozloučení a že nám byli v době tak těžké pro tatínka i pro nás velkou posilou. Obzvláště máme v srdci a mysli účast a pomoc sestry Evy Bodlákové, za kterou ani nemůžeme dost poděkovat. Za všechny blízké tatínka Antonína Hamouze, s úctou,

Alena Česká, dcera, vzkaz na sborovém webu

Poděkování bratra faráře při nedělní bohoslužbě 29. října 2017

Milí přátelé, scházíme se dnes po mém návratu z lázní, kde jsem byl přesně měsíc kvůli problému s páteří. Jsem vděčný všem, kteří mě zastupovali během této doby. Díky patří pastorům i členům sboru, kteří svou službou zajistili jeho chod v době mé nepřítomnosti.

Ve službě Pánu se nikdy nemůžeme spoléhat jen na jednoho člověka. Jsem rád, že se v našem sboru najdou ti, kteří s radostí slouží Pánu a jsou ochotni obětovat svůj čas pro věci Božího království. Buďte požehnáni pro službu, kterou konáte na Jeho vinici.

Phanuel Osweto

Společná sborová dovolená

bude ve dnech **4.–11. srpna 2018** v hotelu Diana na Benecku http://www.hotel-diana.cz. Ubytování s polopenzí činí 4 200 Kč (600 Kč na den); děti od 3 do 14 let včetně platí poloviční cenu, tj. 2 100 Kč za týden. Do konce ledna je třeba se přihlásit sestře Kamile Krucké a v únoru zaplatit zálohu 50 % z ceny.

Připravované akce

Sobota 25. 11. v 9:00 **soustředění rady starších**

Sobota 25. 11. v 17:00 koncert ***Dva moderní nástroje ve světle klasické hudby***, hrají Štěpánka Šediváková – saxofon a Filip Kratochvíl – akordeon

Sobota 2. 12. v 9:00 **adventní soustředění sboru**

Neděle 3. 12. po bohoslužbě **mikulášská nadílka**

Středa 13. 12. v 18:00 pobožnost s **adventními roráty**

Pravidelná setkání ve školním roce

Neděle 8:15 modlitební skupinka
9:00 bohoslužba s péčí o děti

Pondělí 15:00 setkání v Domově pro seniory
17:00 ženská skupinka (lichý týden)
17:00 mužská skupinka (lichý týden)

Úterý ženská skupinka domácí – dle domluvy

Středa 16:45 sdílení a modlitby
17:45 biblická hodina

Pátek 10:00 mimiškolka (lichý týden)
15:00 mládež (lichý týden)

Otevřený kostel
je k dispozici každou středu od 15:00 do 16:30.

Úřední hodiny
pro vyřízení potřebných záležitostí jsou ve čtvrtek od 9:00 do 11:00 a ve středu od 15:00 do 16:30.

Toto Nahoru, další zprávy, nedělní kázání, aktuality i fotografie naleznete na našem webu http://ccshkladno.unas.cz

Datum vydání: 31. 10. 2017
Red. rada: J. Chytilová, S. Jurek, P. Osweto, P. Vlková, M. Vlková
Neoznačené příspěvky připravila redakční rada.